

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. március 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 19. napján kihirdetett Kb.I.46/2017/40. számú ítéletét ... III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a terhére rótt bűncselekmény megnevezése helyesen az 1978. évi IV. tv. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.II.13/2012/85/I. számú, 2015. június 19. napján kelt ítéletével ... I. r., ... II. r., ... III. r., ... IV. r. és ... V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1-1 rendbeli folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (1978. évi IV. tv. 282/A § (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont). Ezért ... I. r. vádlottat 2 (kettő) év 4 (négy) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra, ... II. r. vádlottat 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I.r. és II.r. vádlottak a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók. ... III. r. vádlottat 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra, ... IV. r. vádlottat 2 (kettő) év - végrehajtásában 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, ... V. r. vádlottat 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az I.r, II.r. és V. r. vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban, az V. r. vádlott esetében továbbá a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2017.március 29. napján kelt 6.Kbf.11/2016/16. számú végzésével a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. június hó 19. napján kihirdetett KB.II.13/2012/85/1. számú ítéletét ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... V.r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Az ítélet ... IV.r. vádlott vonatkozásában -fellebbezés hiányában- első fokon jogerőre emelkedett.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a 2018. szeptember 19. napján kihirdetett Kb.I.46/2017/40. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a.) pontjának IV. fordulata szerint minősülő folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Az I.r.

vádlott tekintetében 10.000,- Ft vagyonekborzást rendelt el, továbbá őt a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

... III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a.) pontjának IV. fordulata szerint minősülő folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért őt -mint visszaesőt- 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a III.r. vádlott legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A III.r. vádlott tekintetében az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja alapján 195.000,- Ft vagyonekborzást rendelt el és kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

... V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a.) pontjának IV. fordulata szerint minősülő folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte. Az V.r. vádlott tekintetében 400.000,- Ft vagyonekborzást rendelt el, és kötelezte a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a vádlottakat egyetemlegesen is kötelezte a bűnügyi költség azon részének megfizetésére, amely a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem volt elkülöníthető.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen volt katonai ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában 3 nap gondolkodási időt tartott fenn a nyilatkozat megtételére, utóbb fellebbezést egyik vádlott tekintetében sem terjesztett elő.

Az I.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette, míg az V.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést nem terjesztettek elő.

A III.r. vádlott védője elsődlegesen bizonyítottság hiányában felmentés, másodlagosan enyhítés és pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be.

A távollévő III.r. vádlott az ítélet kézbesítését követően, a törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

Az ítélet ... I.r. vádlott tekintetében 2018. szeptember 19. napján, míg ... V.r. vádlott vonatkozásában 2018. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett és a fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált, míg a néhai ... II.r. vádlottal szemben indult eljárás a halála miatt megszüntetésre került.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.431/2018/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak megfelelően eleget tett, a megismételt eljárásban ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. A III.r. vádlottat érintő tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett. Miután pedig új bizonyíték nem merült fel, a tényállást a felmentés érdekében támadó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek. Az eljáró tanács okszerűen következtetett ... III.r. vádlott

bűnösségére, azonban álláspontja szerint tévedett, amikor a kábítószerrel visszaélés cselekményét folytatólagosan elkövettként minősítette. E körben hivatkozott a BH 2018.163. számú eseti döntésre, mely szerint természetes egységbe vonhatók az egymással személyi és tárgyi összefüggésben álló, azonos törvényi tényállást kimerítő azon cselekmények, amelyek között szoros tér- és időbeli kapcsolat ismerhető fel. Miután a III.r. vádlott a terjesztői típusú cselekményeit 2006. december 29. és 2007. április 18. között, több alkalommal követte el, azok természetes egységet képeznek. Kifejtette, hogy nem tévedett az eljáró katonai tanács, amikor a Btk. 2. § alkalmazásával az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit vette figyelembe és a vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésébe ütközőnek minősítette, azonban álláspontja szerint a IV. fordulatot az (1) bekezdéssel kapcsolatban kell feltüntetni. Érvelése szerint helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor úgy foglalt állást, hogy a III.r. vádlott - aki több alkalommal, különböző személyeknek értékesített amfetamint, illetve vett részt anyagi haszonszerzés céljából 1000 db MDMA tabletta megszerzésében- bünszövetségben valószínűsítette meg a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettét. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács indokoltan szabott ki a III.r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 43. § a.) pontja alapján végrehajtandó börtönbüntetést, annak tartama is törvényes, az indokolásban azonban elmulasztotta feltüntetni, hogy az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakaszt alkalmazta. Nem tévedett akkor sem, amikor a III.r. vádlottat a megromlott egészségi állapota miatt az 1978. évi IV. törvény 47. § (3) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a III. r. vádlott legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I.46/2017/40. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, ... III.r. vádlott cselekményének jogi minősítése körében a folytatólagos elkövetést mellőzze, a bünszövetségben, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésében tüntesse fel a IV. fordulatot és azt a (2) bekezdés a.) pontjából mellőzze. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a rendelkező részben a III.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást az 1978. évi IV. törvény 38. § (2) bekezdése alapján mellékbüntetésként tüntesse fel, továbbá az ítélet indokolásában az „enyhítő szakasz” alkalmazásának jogalapjaként jelölje meg az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés b.) pontját. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen -amelyen a tárgyaláshoz való jogáról lemondó vádlott törvényesen nem vett részt- a védő perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolását azzal egészítette ki, hogy elsődlegesen immár az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a III.r. vádlott felmentését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Kiemelte a vádlott terhére rótt cselekmény elkövetése óta bekövetkezett jelentős, 12 éves időmúlást, továbbá azt, hogy a III.r. vádlott ellen jelenleg nincs folyamatban más büntetőeljárás, törvénytisztelő életmódra rendezkedett be.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján, a (9) bekezdésben írt korlátozással, teljes terjedelemben felülbírált.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védői, illetve a felmentést célzó vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a megismételt eljárásra vonatkozó eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, továbbá a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10033/2018/3. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak is teljes körben eleget tett. Törvényesen döntött az 1998. évi XIX. törvény 45. § (3) bekezdésén alapuló, dr. G.G. és dr. K.L. védők személyével kapcsolatos határozat meghozataláról és a törvénynek megfelelően zárta ki a 2017. november 27. napján kelt Kb.I.46/2017/2. számú, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.033/2018/3. számú végzése folytán 2018. július 11. napján jogerőre emelkedett végzésével az I.r. vádlott védőjét, dr. G.G. ügyvédet és az V.r. vádlott védőjét, dr. K.L. ügyvédet az eljárásból. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának hatályon kívül helyező végzésében írtaknak megfelelően eleget tett, amikor a nyomozás során őrizetben lévő I.r. vádlott gyanúsítottként történő kihallgatása alkalmával tett vallomásának felhasználhatóságával kapcsolatosan állást foglalt. Az e körben kifejtett és az ítélet 8. oldal utolsó és a 9. oldal első bekezdésében rögzített álláspontjával a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyetértett. A másodfokú katonai tanács az ekörben tett megállapításait azzal egészíti ki a II.r. vádlott vonatkozásában, hogy az általa a nyomozás során foganatosított első kihallgatásán, védő távollétében tett vallomása is törvényes bizonyítékként volt felhasználható a megismételt eljárásban, tekintettel arra, hogy egyebekben a III.r. vádlottat is terhelő vallomását utóbb, immár védő jelenlétében is fenntartotta, azt részletesen ki is egészítette. A hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak megfelelően járt el akkor is az elsőfokú katonai tanács, amikor a bizonyítási eljárást az 1998. évi XIX. törvény 404. § (4) bekezdésében írt könnyítésekkel folytatta le. A Be. 633. § (6) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson 1.sz. 2.sz. tanúk által tett vallomást törvényesen, felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárást ... III.r. vádlott kihallgatását követően annak jogszerű távollétében folytatta le és fejezte be, idézésétől és megjelenésétől az elsőfokú katonai tanács okszerűen tekintett el, figyelemmel arra, hogy a III.r. vádlott a 2018. április 9. napján tartott tárgyaláson a kihallgatását és a törvényes kioktatást követően akként nyilatkozott, hogy a tárgyaláson a továbbiakban megjelenni nem kíván. Utóbb pedig, az új büntetőeljárási törvény hatályba lépését követően tartott folytatódó tárgyalásra a Be. 430. (3) bekezdését figyelembe véve a (4) és (7) bekezdés ismeretében csatolta a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozatát, egyben a kézbesítési megbízotti feladatokkal kapcsolatos, a meghatalmazott védőjének adott kézbesítési megbízási szerződést.

Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást maradéktalanul lefolytatta és valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgálta.

Kihallgatta a korábbi meghatalmazott és a megismételt eljárásból kizárt védő helyett új meghatalmazott védővel eljáró ... I.r. és ... V.r., valamint ... II.r. vádlottakat, továbbá tanúként hallgatta ki ... volt IV.r. vádlottat. Törvényesen, az 1998. évi XIX. törvény 404.§ (3) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a tárgyaláson vallomást tenni nem kívánó III.r. vádlottnak a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomását, illetve a nyomozati iratok között elfekvő releváns szembesítési jegyzőkönyveket. Az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás részévé tette a rendelkezésre álló hangfelvételeket és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat is. A III.r. vádlott tagadta bűnösségét. Védekezésének lényege szerint az I.r. vádlott azért tett rá nézve terhelő vallomást, mert kapcsolat alakult ki közte és az I.r. vádlott volt barátnője között. Tagadta, hogy az I.r. vádlottnak 10 gramm speed port adott volna át. Állította, hogy amit átadott az I.r. vádlott részére, az laktózból és összetört koffein tablettá keverékéből készült por volt. Tagadta továbbá azt is, hogy 8000 darab extasy tablettát vásárolt volna a néhai P.P.től. ... II.r. vádlott a nyomozás során a III.r. vádlottat terhelő vallomást tett, azt a megismételt eljárásban sem változtatta meg. ... volt IV.r. vádlott tanúként az összes szükséges, a mentességi jogára is vonatkozó

törvényes figyelmeztetéseket követően a nyomozás során tett, III.r. vádlottat is terhelő vallomásait fenntartotta. Az elsőfokú katonai tanács a tárgyalás anyagává tette a hangfelvételeket is, amelyek egyértelműen alátámasztották a III.r.vádlott bűnösségét igazoló fent hivatkozott személyi bizonyítékokat.

Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal harmadik bekezdésétől a 12. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy mire alapította a III.r. vádlott büntetőjogi felelősségét. A III.r. vádlott vonatkozásában ítélete 5. oldalán II/A. -val jelezett résztől kezdődően a 6. oldal végéig, a III/A. és III/B.-vel jelzett pontokban rögzítetten - mérlegelési jogkörében eljárva - a bizonyítékokkal összhangban terhelő történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú katonai tanács a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok alapján a tényállás személyi részét a III.r. vádlott vonatkozásában azzal egészíti ki a 4. oldal második bekezdésében, hogy „... III.r. vádlott 1997-től ismeretes vastagbél gyulladásos eredetű ... betegsége miatt rendszeres belgyógyászati, gyógyszeres kezelés alatt áll, illetve diabetes miatt is kezelték”.

Az elsőfokú bíróság által a III.r. vádlottat érintően megállapított és a másodfokú katonai tanács által a személyi körülmények körében a fentiek szerint kiegészített tényállás már minden vonatkozásban megalapozott, mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Sem a vádlott, sem a védő fellebbezésében új tényre, a konkrét ügyre vonatkozó új bizonyítékokra nem hivatkozott.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a fentiek alapján a megismételt eljárásban nem történt olyan, a bizonyítás törvényességére vonatkozó eljárási szabálysértés, amely lényeges kihatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására. A megismételt eljárásban ugyanis már egyetlen vádlott védelmét sem látta el az eljárásból kizárt védő, ezért az I.r. vádlott által a nyomozás során és a megismételt eljárásban tett, a III.r. vádlottat terhelő vallomása aggálytalanul felhasználható, azt törvényesen vonta mérlegelési jogkörébe az elsőfokú katonai tanács. Mindezekre figyelemmel a védőnek és a vádlottnak a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú katonai tanács az indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek során meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján miért nem fogadta el III.r. vádlott védekezését. Tévedett azonban akkor, amikor a Be. 561. § (3) bekezdés f.) pontjában írt rendelkezést figyelmen kívül hagyva az ítéletében nem rögzítette a védő által előterjesztett bizonyítási indítvány elutasításának indokolását. A III. r. vádlott védője ugyanis a 2018. szeptember 17. napján tartott tárgyaláson előterjesztette a III.r. vádlott vonatkozásában újabb igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványt. Ennek alapjaként arra hivatkozott, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában korábban készült, 2011. július 11. napján kelt szakvélemény megállapításokat tartalmazott a III.r. vádlott börtöntűri képessége tekintetében is, ehhez képest azóta a vádlottnak további, komoly betegségei keletkeztek, melyre ez a szakvélemény

értelemszerűen nem terjed ki. Ezek vonatkozásában orvosi dokumentációt is csatolt a megismételt eljárásban, valamint a másodfokú nyilvános ülésen is, ahol ismételten előterjesztette az igazságügyi szakértő kirendelése iránti indítványát. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a 2011-ben készült orvosszakértői vélemény rögzítette, hogy a III.r. vádlott ... betegségben szenved, ami azonban a szakértői vélemény szerint büntetés végrehajtási keretek között is kezelhető. A védő által csatolt újabb, legfrissebb dokumentáció rögzíti, hogy a betegsége 2019. márciusában is aktív volt, az „enyhén zajlik” megjelöléssel került feltüntetésre. A 2015. június 25-i és a 2015. július 21-i keltezésű ambuláns lapok rögzítették azt is, hogy ... III.r. vádlott nem ... cukorbetegségben is szenved, mellyel kapcsolatosan gyógyszeres kezelésben részesül. Ez a betegség azonban köztudomásúan kezelhető büntetés végrehajtási keretek között is. Ezért a másodfokú katonai tanács úgy ítélte meg, hogy a védő által indítványozott bizonyítástól olyan eredmény nem várható, amely érdemben befolyásolhatná a börtöntűrő képességgel kapcsolatos korábbi megállapításokat. Erre figyelemmel a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a III.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét is. Ítélete 12. oldalának (5) bekezdésétől a 14. oldal hatodik bekezdéséig rögzített jogi értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság egyetért. Helyesen foglalt állást akkor is, amikor a Btk. 2. §-a alapján az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit vette figyelembe, tekintettel arra, hogy a csekély mennyiségű kábítószerre, bűnszövetségben, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének büntetési tétele a jelenleg hatályos Btk. alapján sem kedvezőbb, továbbá a kiszabott 2 év börtönbüntetés mellett mind az 1978. évi IV. törvény 47. § (3) bekezdése, mind pedig a Btk. 38. § (3) bekezdése lehetővé teszi a büntetés fele részének kitöltése után a feltételes szabadságra bocsátást, így a Btk. rendelkezései ebből a szempontból sem biztosítanak enyhébb elbírálást.

Törvényesen foglalt állást az elsőfokú katonai tanács, amikor az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban írtakat és a következetes bírósági gyakorlatot szem előtt tartva, az irányadó tényállás alapján a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének elkövetését állapította meg. Az ezzel kapcsolatos jogi indokolásával a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyetértett. A kereskedelem tágabb körű jogi kategória, mint a pusztán forgalomba hozatal. Folyamatos jellegű, haszonszerzésre irányuló magatartás, mely magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz, fogyasztóhoz. Ilyen a csomagolás, a tárolás, szállítás, elosztás, a kábítószernek készletezés céljából történő megszerzése, készletezése is. A kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel. A jelen ügyben irányadó tényállás alapján a vádlott terhére a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés kétséget kizáró módon megállapítható. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa azonban egyetértett a Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakkal tekintettel, hogy amellett, hogy helyes a III.r. vádlott terhére rótt cselekménynek az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdése szerinti minősítése, azonban a IV. fordulatot az (1) bekezdéssel kapcsolatban kell feltüntetni, illetve azt a (2) bekezdés a.) pontjából mellőzni kell. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét ennek megfelelően pontosította.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a III.r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

Az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el.

A Fellebbviteli Főügyészség átiratában hivatkozott BH 2018. 163. döntésben megnyilvánuló állandó bírói gyakorlat szerint természetes egységbe az egymással személyi és tárgyi összefüggésben álló, azonos törvényi tényállást kimerítő cselekmények közül is csak az vonható, amelyek között szoros tér-és időbeli kapcsolat is felismerhető. Jelen esetben azonban az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a III.r. vádlott a terjesztői típusú, a II/A-B és III/A-B tényállásban rögzített cselekményeit 2006. december és 2007. április 18. napja között, több - pontosabban meg nem határozható időpontban összesen legalább 6 - alkalommal követte el. Ezek a cselekmények azonban a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint természetes egységet nem képeznek, csupán a folytatólagos elkövetés törvényi egységének megállapítását teszik lehetővé. A természetes egység ugyanis ennél szigorúbb időbeli kapcsolatot követel meg, melynek nem feleltethető meg a mintegy öt hónapos elkövetési időszak alatti legalább 6 elkövetés. Jelen esetben tehát nincs törvényi alapja annak, hogy a III.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt a bíróság (természetes) egységbe vonja.

Az elsőfokú katonai tanács megalapozottan foglalt állást tekintetben is, hogy az irányadó tényállás alapján a kábítószerrel kapcsolatos tevékenységek megegyezésének körülményei, a megszerzés, átadás, valamint a szállítás módjában történő előzetes, lényegét tekintve folyamatos elkövetésre vonatkozó megállapodás elérte a bünszövetség megállapításához szükséges szervezetségi szintet.

Az elsőfokú katonai tanács azonban elmulasztotta ítéletének indokolásában rögzíteni, hogy a III.r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 137. § 14. pontja alapján - figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Bíróság 2006. február 7. napján jogerőre emelkedett 8.B.134/2004/120. számú ítéletével szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésének utolsó napja 2006. február 7. volt és ehhez képest a jelen ügy tárgyát képező szándékos bűncselekmény elkövetéséig három év nem telt el- minősül visszaesőnek. Etekintetben a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet indokolását ezzel kiegészíti.

A vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezése sem megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács csaknem teljes körűen feltárta és értékelte a bűnösségi körülményeket. További súlyosító körülményként kell rögzíteni a III.r. vádlott vonatkozásában a visszaesői minőséget.

Megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a III.r. vádlott vonatkozásában feltárt bűnösségi körülmények figyelembe vételével az 1978. évi IV. törvény 83. § (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elvek szem előtt tartásával úgy ítélte meg, hogy az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában írt büntetési cél elérése érdekében a III.r. vádlottal szemben -még a feltárt enyhítő körülmények ellenére is- az 1978. évi IV. törvény 43. § a.) pontjában írt szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. Nem tévedett akkor sem, amikor az 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztéssel kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy annak legkisebb mértéke -az öt év- a 83. § rendelkezéseire figyelemmel túl szigorú, és ezért a börtönbüntetés mértékét -az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával- a lehetséges legalacsonyabb tartamban állapította meg. Ennél alacsonyabb tartamú szabadságvesztés, illetőleg pénzbüntetés kiszabására nincs törvényi lehetőség. A bűncselekmény jelentős tárgyi súlya miatt az 1978. évi IV. törvény 62. § és 63. §-a alapján indokoltan, törvényesen tiltotta el a III.r. vádlottat a közügyek gyakorlásától, annak tartama arányban áll a kiszabott szabadságvesztés tartamával. Méltányosan járt el akkor is, amikor a III.r. vádlott vonatkozásában -éppen súlyos betegségére is figyelemmel- az 1978. évi IV. törvény 47. § (3)

bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés fele részének kitöltését követően állapította meg.

A Be. 564. § (4) bekezdés b.) pontjában írt törvényi kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett az elsőfokú katonai tanács, amikor a bűnösséget megállapító ítéletének indokolási részében utalt arra, hogy a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzódását.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a III.r. vádlott vonatkozásában hozott egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat - helyes indokainál fogva - a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 605. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2019. március 29.

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.  
a tanács elnöke

Dr. Szabó Krisztián hb. alezredes sk.  
előadó bíró

Dr. Judi István hb. ezredes sk.  
bíró

Az elsőfokú bíróság ítélete ... III.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt pontosítással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. március 29.

. Belovai Henriette hb. százados sk.  
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: